

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 grudnia 1955 r.

Nr 46

TRESC:

Poz.:

DEKRETY:

- 309 — z dnia 21 grudnia 1955 r. o zmianie przepisów postępowania karnego 433
- 310 — z dnia 21 grudnia 1955 r. o zmianie przepisów wojskowego postępowania karnego 438
- 311 — z dnia 21 grudnia 1955 r. o organizacji i zakresie działania Milicji Obywatelskiej 441
- 312 — z dnia 21 grudnia 1955 r. o zmianie dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o uzupełnieniu przepisów karnych w sprawach o niewykonanie dostaw obowiązkowych 442

ROZPORZĄDZENIE

- 313 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 grudnia 1955 r. w sprawie określenia przypadków, w których dopuszczalne jest użycie broni przez Milicję Obywatelską, oraz trybu postępowania przy użyciu broni 443

309

DEKRET

z dnia 21 grudnia 1955 r.

o zmianie przepisów postępowania karnego.

W celu zabezpieczenia prawidłowego wymiaru sprawiedliwości i najpełniejszego zagwarantowania praw obywateli stanowią się, co następuje:

Art. 1. W kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. § 1. Sąd wojewódzki rozpoznaje w pierwszej instancji sprawy:

- 1) o przestępstwa określone w rozdziałach XVIII i XXXIII kodeksu karnego, jeżeli popełnione zostały umyślnie, oraz o przestępstwa określone w rozdziale XIX, tudzież w art. 225, 226, 230, 288 i 290 kodeksu karnego;
- 2) o przestępstwa określone w rozdziałach I i II oraz w art. 39 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, jednakże z wyjątkiem spraw o przestępstwa określone w art. 7 tego dekretu;
- 3) o przestępstwa określone w art. 85 — 88 kodeksu karnego Wojska Polskiego;
- 4) o przestępstwa określone w dekrete z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej;
- 5) o przestępstwa określone w dekrete z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu walki z produkcją złej jakości;
- 6) o przestępstwa na szkodę Państwa lub jednostki gospodarki uspołecznionej, jeżeli interesy gospodarcze Polski Ludowej zostały narażone na znaczną szkodę;

7) o przestępstwa, które z mocy przepisu szczególnego należą do właściwości sądu wojewódzkiego.

§ 2. Sąd wojewódzki rozpoznaje środki odwoławcze od orzeczeń sądów powiatowych oraz orzeka w innych wypadkach przewidzianych w ustawie.”;

2) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Jeżeli niebezpieczeństwo społeczne czynu jest znikome, prokurator umarza śledztwo lub dochodzenie; po wniesieniu aktu oskarżenia postępowanie umarza sąd.”;

3) w art. 66 wprowadza się nowe §§ 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Prokurator może wytoczyć w terminie przewidzianym w § 1 lub popierać powództwo cywilne, jeżeli wymaga tego interes społeczny.

§ 4. Pokrzywdzony może popierać powództwo cywilne wniesione przez prokuratora i w terminie określonym w § 1 zgłaszać roszczenia dodatkowe.”;

4) art. 71 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. § 1. Podejrzany jest ten, co do którego wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów. Oskarżonym jest ten, przeciw komu wszczęto postępowanie sądowe.”;

5) w art. 146 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i wprowadza się nowy § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przedmioty, których posiadanie jest zakazane a nie usprawiedliwione specjalnym zezwoleniem, przekazuje się odpowiednim organom administracji państwowej.”;

6) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Art. 148. § 1. Środki zapobiegające uchylaniu się od sądu stosować może tylko sąd lub prokurator.

§ 2. Środki zapobiegające uchylaniu się od sądu stosować można dopiero od chwili wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów.”;

7) art. 151 otrzymuje brzmienie:

„Art. 151. § 1. Tymczasowe aresztowanie może nastąpić tylko na mocy postanowienia sądu lub prokuratora.

§ 2. Prokurator może stosować tymczasowe aresztowanie tylko w toku śledztwa lub dochodzenia.

§ 3. O zastosowaniu tymczasowego aresztowania sąd lub prokurator obowiązany jest w najkrótszym czasie zawiadomić osobę najbliższą podejrzanego.”;

8) art. 152 otrzymuje brzmienie:

„Art. 152. § 1. Tymczasowe aresztowanie może nastąpić, jeżeli:

- a) zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzanym będzie się ukrywał, nakłaniał do fałszywych zeznań lub będzie się starał w inny sposób utrudnić postępowanie karne, albo
- b) podejrzanym nie ma w kraju stałego miejsca zamieszkania, określonego źródła utrzymania lub gdy nie można ustalić jego tożsamości, albo
- c) podejrzanym jest recydywistą, albo
- d) stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu zarzucanego podejrzanemu jest znaczny ze względu na wagę przestępstwa lub na szerzenie się danego rodzaju przestępstwa.

§ 2. W toku śledztwa lub dochodzenia tymczasowe aresztowanie może być zastosowane wówczas, gdy przestępstwo zagrożone jest karą co najmniej jednego roku pozbawienia wolności.”;

9) w art. 153 wprowadza się nowy § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Schwytanego można przesłuchać w charakterze podejrzanego jeszcze przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów.”;

10) w art. 158:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może przedłużyć areszt do dziewięciu miesięcy.”;

b) po § 3 wprowadza się nowy § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Sąd Najwyższy może na wniosek Prokuratora Generalnego udzielić dalszego przedłużenia aresztu na czas oznaczony, jeżeli ze względu na szczególne okoliczności sprawy nie można było ukończyć śledztwa w terminie wskazanym w § 3.”;

11) rozdział I księgi VI otrzymuje tytuł:

„Rozdział I. Wszczęcie postępowania.”;

12) art. 228 — 232 otrzymują brzmienie:

„Art. 228. § 1. Postępowanie przygotowawcze wszczyna się, gdy zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa.

§ 2. Postępowanie przygotowawcze obejmuje śledztwo i dochodzenie.

Art. 229. § 1. Każdy obywatel dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora, organy bezpieczeństwa publicznego, Milicję Obywatelską lub prezydium rady narodowej.

§ 2. Instytucje państwowe i społeczne dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu mają obowiązek zawiadomić o tym niezwłocznie prokuratora, orga-

ny bezpieczeństwa publicznego lub Milicję Obywatelską. Do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub wydania przez ten organ odpowiedniego zarządzenia instytucje państwowe i społeczne przedsiębiorają nie cierpiące zwłoki czynności, aby nie dopuścić do zatarcia lub zniszczenia śladów i dowodów przestępstwa.

Art. 230. § 1. Organ uprawniony do prowadzenia dochodzenia lub śledztwa odmawia ścigania, jeżeli okoliczności przytoczone w zawiadomieniu nie dają podstawy do wszczęcia postępowania przygotowawczego.

§ 2. O odmowie ścigania zawiadamia się pokrzywdzonego.

Art. 231. W sprawach, w których wszczęcie postępowania jest uzależnione od wniosku pokrzywdzonego, zezwolenia lub zarządzenia władzy, wszczęcie śledztwa lub dochodzenia może nastąpić tylko na podstawie wniosku pokrzywdzonego, zezwolenia lub zarządzenia władzy.

Art. 232. § 1. W sprawach o przestępstwa z oskarżenia prywatnego Milicja Obywatelska na żądanie pokrzywdzonego przyjmuje jego skargę i w razie potrzeby zabezpiecza dowody, po czym przesyła skargę do właściwego sądu.

§ 2. W sprawach z oskarżenia prywatnego prokurator po otrzymaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa — sąd zaś po wniesieniu aktu oskarżenia — mogą zarządzić, aby Milicja Obywatelska przeprowadziła dochodzenie.”;

13) po art. 232 wprowadza się rozdział II, który otrzymuje tytuł: „Rozdział II. Śledztwo.”;

14) art. 233 — 245 otrzymują brzmienie:

„Art. 233. § 1. Zadaniem śledztwa jest:

- a) ustalenie, czy istotnie popełnione zostało przestępstwo;
- b) wykrycie i w razie potrzeby ujęcie sprawców przestępstwa;
- c) wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy celem ustalenia, czy należy wniesć akt oskarżenia, czy też postępowanie umorzyć;
- d) zebranie niezbędnych danych o osobie podejrzanego;
- e) utrwalenie dla sądu wyrokującego dowodów.

§ 2. Do zakresu śledztwa należy w szczególności przesłuchanie świadków, biegłych i podejrzanych oraz przeprowadzenie rewizji i oględzin.

Art. 234. § 1. Śledztwo prowadzi się w sprawach o przestępstwa wymienione w art. 17 § 1 oraz w sprawach:

- 1) o przestępstwa określone w rozdziałach XX, XXII i XXIII kodeksu karnego;
- 2) o przestępstwa określone w art. 203, 204, 227, 228, 235, 238, 259, 266 i 287 kodeksu karnego;
- 3) o przestępstwa określone w art. 240 kodeksu karnego, jeżeli w wyniku bójki lub pobicia nastąpiła śmierć człowieka;
- 4) o przestępstwa określone w art. 1 § 4 i art. 2 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu ochrony własności społecznej;
- 5) o przestępstwa określone w dekrete z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych.

§ 2. W innych sprawach śledztwo może być prowadzone na mocy postanowienia prokuratora ze względu na wagę sprawy lub jej zawartość.

Art. 235. § 1. Śledztwo prowadzi referendarz śledczy prokuratury lub oficer śledczy bezpieczeństwa publicznego z własnej inicjatywy bądź na zlecenie prokuratora.

§ 2. Prokurator może wszczynać, prowadzić lub przejmować prowadzenie śledztwa.

§ 3. Prokurator może zlecić przeprowadzenie śledztwa w określonej sprawie asesorowi prokuratury.

Art. 236. § 1. O wszczęciu śledztwa sporządza się postanowienie, w którym wskazuje się czyn będący przedmiotem śledztwa i kwalifikację prawną czynu.

§ 2. Referendarz śledczy prokuratury lub oficer śledczy bezpieczeństwa publicznego, wszczynając śledztwo z własnej inicjatywy, zawiadamiają o tym natychmiast prokuratora.

Art. 237. § 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w toku śledztwa zawierają dostateczne podstawy do przedstawienia określonej osobie zarzutów, prowadzący śledztwo sporządza postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie podejrzanemu, a następnie przesłuchuje go.

§ 2. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów powinno zawierać:

- a) wskazanie osoby podejrzanego;
- b) określenie czynu zarzucanego podejrzanemu;
- c) wskazanie kwalifikacji prawnej czynu.

§ 3. W wyjątkowych wypadkach, gdy niezwłoczne ogłoszenie postanowienia o przedstawieniu zarzutów utrudniłoby w poważnym stopniu postępowanie karne, ogłoszenie postanowienia o przedstawieniu zarzutów może być odroczone najdalej do dnia 14. Odroczenie to wymaga pisemnej zgody prokuratora.

Art. 238. Jeżeli w toku śledztwa ujawni się, że podejrzany popełnił czyn nie objęty wydanym uprzednio postanowieniem o przedstawieniu zarzutów, prowadzący śledztwo wydaje nowe postanowienie, którym uzupełnia lub zmienia poprzednie, i niezwłocznie ogłasza je podejrzanemu.

Art. 239. § 1. Prowadzący śledztwo ma prawo wzywać świadków i biegłych do stawienia się z oznajmieniem skutków przewidzianych w art. 105, a w razie ich niestawiennictwa może zarządzić przymusowe sprowadzenie.

§ 2. Przepis art. 107 stosuje się odpowiednio.

Art. 240. Z każdej czynności śledczej sporządza się protokół.

Art. 241. Prowadzący śledztwo może zlecić Milicji Obywatelskiej dokonanie określonych czynności śledczych.

Art. 242. § 1. Podejrzany i jego obrońca oraz pokrzywdzony i jego pełnomocnik mogą być dopuszczeni do obecności przy czynnościach śledczych.

§ 2. O dopuszczeniu rozstrzyga prowadzący śledztwo.

§ 3. Osoby dopuszczone do obecności przy tych czynnościach mają prawo zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz zgłaszania do protokołu wniosków i uwag.

Art. 243. § 1. Podejrzany i jego obrońca oraz pokrzywdzony i jego pełnomocnik mogą składać wnioski o dokonanie czynności śledczych ze wskazaniem okoliczności, które mają być ustalone.

§ 2. Prowadzący śledztwo nie może odmówić dokonania czynności mającej istotne znaczenie dla sprawy; w razie odmowy wydaje postanowienie wraz z uzasadnieniem.

Art. 244. § 1. Jeżeli prowadzący śledztwo uzna, że dostarczyło ono podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, zazna-

jamia podejrzanego z wszystkimi materiałami śledztwa, poucza go o przysługującym mu prawie przejrzenia akt oraz o prawie złożenia wniosku o uzupełnienie śledztwa.

§ 2. Obrońca ma prawo do udziału w czynnościach przewidzianych w § 1.

§ 3. Jeżeli nie zajdzie potrzeba uzupełnienia śledztwa, prowadzący je wydaje postanowienie o zamknięciu śledztwa i ogłasza to postanowienie podejrzanemu, po czym sporządza akt oskarżenia.

Art. 245. § 1. Śledztwo powinno być ukończone najdalej w ciągu trzech miesięcy od jego wszczęcia.

§ 2. Prokurator wojewódzki może przedłużyć czas trwania śledztwa do sześciu miesięcy.

§ 3. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może udzielić dalszego przedłużenia czasu trwania śledztwa na czas oznaczony.

15) po art. 245 wprowadza się nowe art. 245¹ — 245⁷ w brzmieniu:

„Art. 245¹. Jeżeli przy sporządzaniu aktu oskarżenia zachodzi potrzeba zmiany kwalifikacji czynu na surowszą lub oskarżenia o inny czyn, aniżeli zarzucany podejrzanemu w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów, sporządza się nowe postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza się je podejrzanemu i przesłuchuje się go na treść zarzutów, a w razie potrzeby uzupełnia się śledztwo.

Art. 245². § 1. Jeżeli prowadzący śledztwo uzna, że nie dostarczyło ono podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, albo stwierdzi, że zachodzi okoliczność wyłączająca ściganie, wydaje postanowienie o umorzeniu śledztwa.

§ 2. Postanowienie referendarza śledczego lub oficera śledczego bezpieczeństwa publicznego o umorzeniu śledztwa zatwierdza prokurator.

§ 3. O umorzeniu śledztwa zawiadamia się podejrzanego oraz pokrzywdzonego.

Art. 245³. § 1. Wznowienie umorzonego śledztwa może nastąpić tylko w razie ujawnienia nowych okoliczności nieznanых w poprzednim postępowaniu. Jednakże i w tym wypadku łączny czas pozbawienia podejrzanego wolności nie może przekraczać okresów wskazanych w art. 158.

§ 2. Postanowienie o wznowieniu śledztwa wydaje prokurator nadrzędny nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym śledztwo.

Art. 245⁴. W razie zawieszenia postępowania z powodu uchylenia się podejrzanego od wymiaru sprawiedliwości sąd na wniosek prokuratora może orzec przepadek dowodów rzeczowych, jeżeli osoba trzecia w ciągu roku od daty zawieszenia postępowania nie zgłosi roszczeń do zajętych przedmiotów.

Art. 245⁵. Na wniosek prokuratora — w razie umorzenia śledztwa — sąd, do którego właściwości sprawa należy, na posiedzeniu niejawnym, po wysłuchaniu podejrzanego lub jego obrońcy, wydaje w wypadkach przez prawo przewidzianych postanowienie o zastosowaniu względem podejrzanego środków wychowawczych lub zabezpieczających.

Art. 245⁶. W razie umorzenia śledztwa prokurator zarządza co potrzeba w przedmiocie dowodów rzeczowych; przepisy art. 146 i 147 stosuje się odpowiednio.

Art. 245⁷. Na postanowienia, zarządzenia i inne czynności prowadzącego śledztwo oraz na odmowę ścigania służy za-

załenie osobom, których prawa zostały przez tę czynność naruszone.”;

- 16) po art. 245⁷ wprowadza się rozdział III, który otrzymuje tytuł:
„Rozdział III. Dochodzenie.”, oraz nowe art. 245⁸ — 245¹³ w brzmieniu:

Art. 245⁸. § 1. Dochodzenie prowadzi się w sprawach, w których prowadzenie śledztwa nie jest obowiązkowe. Dochodzenie spełnia wówczas zadania śledztwa określone w art. 233 § 1.

§ 2. W sprawach, w których prowadzenie śledztwa jest obowiązkowe, dochodzenie prowadzi się w miarę potrzeby i ogranicza się ono do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa oraz do ujawnienia i ujęcia podejrzanego. Po dokonaniu tych czynności prowadzący dochodzenie niezwłocznie przekazuje akta dochodzenia prokuratorowi.

§ 3. Dochodzenie przeprowadza Milicja Obywatelska lub działające na podstawie szczególnego upoważnienia ustawy inne organy administracji państwowej, z własnej inicjatywy lub na zlecenie prokuratora.

Art. 245⁹. § 1. Do dochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 233, 236 § 1, 237 §§ 1 i 2, 238 — 240, 242 — 244, 245¹ — 245⁷.

§ 2. W dochodzeniu prokurator przesłuchuje podejrzanego przed zastosowaniem środka zapobiegającego uchyłaniu się od sądu.

Art. 245¹⁰. § 1. Prowadzący dochodzenie może złożyć do prokuratora wniosek o przejęcie sprawy i wszczęcie śledztwa ze względu na wagę sprawy lub jej zawiłość.

§ 2. Jeżeli w toku dochodzenia wyjdzie na jaw, że czyn stanowi przestępstwo, co do którego ustawa nakazuje przeprowadzenie śledztwa, prowadzący dochodzenie po dokonaniu czynności przewidzianych w art. 245⁸ § 2 niezwłocznie przekazuje akta dochodzenia prokuratorowi.

Art. 245¹¹. § 1. Dochodzenie powinno być ukończone najdalej w ciągu miesiąca od jego wszczęcia.

§ 2. Prokurator sprawujący nadzór nad dochodzeniem może przedłużyć czas trwania dochodzenia do trzech miesięcy.

Art. 245¹². § 1. Po ukończeniu dochodzenia prowadzący dochodzenie przesyła właściwemu prokuratorowi akta dochodzenia wraz z aktem oskarżenia i w miarę możliwości z dowodami rzeczowymi do zatwierdzenia.

§ 2. Prokurator po otrzymaniu akt dochodzenia może zarządzić uzupełnienie dochodzenia lub też dokonywać odpowiednich czynności.

Art. 245¹³. Prowadzący dochodzenie zawiadamia prokuratora o wszczęciu dochodzenia przysyłając mu odpis postanowienia.”;

- 17) po art. 245¹³ wprowadza się rozdział IV, który otrzymuje tytuł:

„Rozdział IV. Nadzór prokuratora nad śledztwem i dochodzeniem.”, oraz nowe art. 245¹⁴ — 245¹⁸ w brzmieniu:
„Art. 245¹⁴. § 1. Nadzór nad śledztwem i dochodzeniem sprawuje prokurator.

§ 2. Prokurator jest obowiązany do czuwania nad przebiegiem całego postępowania przygotowawczego, a przede wszystkim do systematycznego wglądu w akta śledztwa i dochodzenia.

§ 3. Zarządzenia prokuratora są wiążące dla prowadzącego śledztwo lub dochodzenie.

Art. 245¹⁵. Prokurator może z tytułu sprawowanego nadzoru:

- a) zaznajamiać się z zamierzeniami prowadzącego śledztwo lub dochodzenie oraz wydawać w tym zakresie zarządzenia;
- b) brać udział w śledztwie i w dochodzeniu, w szczególności uczestniczyć w czynnościach dokonywanych przez prowadzącego śledztwo lub dochodzenie albo samodzielnie ich dokonywać;
- c) wydawać wszelkie potrzebne postanowienia i zarządzenia, w szczególności uchylać lub zmieniać postanowienia i zarządzenia wydane przez prowadzącego śledztwo lub dochodzenie;
- d) wyłączać prowadzącego śledztwo lub dochodzenie z przyczyn wskazanych w art. 52 § 1;
- e) przejąć sprawę do swego prowadzenia.

Art. 245¹⁶. § 1. Udział prokuratora w śledztwie jest konieczny przy sporządzaniu protokołu o zaznajomieniu podejrzanego z materiałami śledztwa.

§ 2. W wyjątkowych wypadkach, zwłaszcza gdy sprawa nie jest zawiła, prokurator może odstąpić od udziału w dokonaniu czynności określonej w § 1, o czym należy uczynić wzmiankę w aktach sprawy.

Art. 245¹⁷. Postanowienie o zawieszeniu postępowania wymaga pisemnego zatwierdzenia prokuratora.

Art. 245¹⁸. Akt oskarżenia sporządzony przez prowadzącego śledztwo lub dochodzenie wymaga pisemnego zatwierdzenia prokuratora.”;

- 18) dotychczasowy rozdział II oznacza się jako „Rozdział V”;

- 19) w art. 251 § 1 dodaje się pkt e) w brzmieniu:

„e) potrzeba zastosowania lub zmiany środka zapobiegającego uchyłaniu się od sądu.”;

- 20) w art. 258 §§ 3 i 4 uchyla się;

- 21) w art. 292 §§ 2 i 3 uchyla się;

- 22) w art. 354 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zażalenie na czynności prowadzącego dochodzenie rozstrzyga prokurator sprawujący nadzór nad dochodzeniem.”;

- 23) w art. 354 wprowadza się nowy § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W razie uchylenia postanowienia prowadzącego śledztwo lub dochodzenie o odmowie ścigania albo o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia prokurator rozstrzygający zażalenie poleca sporządzenie aktu oskarżenia, określając przy tym czyn zarzucony oskarżonemu, bądź nakazuje uzupełnienie śledztwa lub dochodzenia w określonym kierunku.”;

- 24) art. 355 otrzymuje brzmienie:

„Art. 355. § 1. Zażalenie wnosi się do sądu, prokuratora lub organu, który wydał zaskarżone postanowienie.

§ 2. Zażalenie można wnieść także bezpośrednio do sądu lub prokuratora powołanego do rozpoznania zażalenia.”;

- 25) w art. 388 zastępuje się w § 2 wyraz „rewizyjny” wyrazem „wojewódzki” oraz wprowadza się nowy § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Sąd Najwyższy nie może skazać oskarżonego uniewinnionego ani zastrzyć orzeczonej kary.”;

- 26) w art. 393 skreśla się wyrazy „chyba że przy ponownym rozpoznawaniu sprawy wyszły na jaw nowe okoliczności, mające istotne znaczenie dla wymiaru kary.”;

27) art. 435 otrzymuje brzmienie:

„Art. 435. § 1. Oskarżyciel prywatny składa przy akcie oskarżenia zryczałtowaną równowartość kosztów postępowania w wysokości 50 zł.

§ 2. Do czasu złożenia tej sumy sąd pozostawia sprawę bez biegu; wniesienie aktu oskarżenia nie przerywa wówczas biegu przedawnienia.”;

28) w art. 459 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister Sprawiedliwości może umarzać oraz rozkładać na raty i odraczać zaległe w postępowaniu karnym, a należne Skarbowi Państwa koszty sądowe, jeżeli ściągnięcie ich byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami lub groziłoby dłużnikowi ciężkimi skutkami.”;

29) w art. 459 wprowadza się nowy § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości może uprawnienia przewidziane w paragrafie poprzedzającym przekazać kierownikowi sądu.”;

30) w art. 5 §§ 3 i 4, art. 34 § 1 lit. f), art. 53 § 1, art. 69 § 1, art. 72, art. 75 § 1, art. 83 § 1, art. 118, 121, 122, 124, 125 i 126 §§ 1 i 2, art. 127 § 1, art. 139 § 1, art. 158 § 1, art. 167 § 1, art. 173 § 2, art. 174 § 2, art. 199, art. 246 § 1, art. 248 § 3, art. 251 § 1 lit. d), art. 299 §§ 1 — 5, art. 300 § 1 pkt 2 i 5, art. 305 §§ 1 i 2, art. 307 § 1, art. 478 §§ 1, 2, 3 i 4 oraz art. 488 po wyrazie „śledztwo” zaleźnie od przypadku, w którym ten wyraz jest użyty, umieszcza się wyrazy „lub dochodzenie” przy dostosowaniu przypadku wyrazu „dochodzenie” do odpowiedniego przypadku wyrazu „śledztwo”;

31) w art. 69 § 1 wyrazy „powód cywilny” zastępuje się wyrazami „osoba uprawniona do wytoczenia powództwa cywilnego”;

32) w art. 158 § 2 po wyrazie „areszt” umieszcza się wyrazy „w toku śledztwa”;

33) w art. 216 skreśla się zdanie ostatnie;

34) w art. 219 § 1 lit. a) po wyrazie „prokurator” umieszcza się wyrazy „albo referendarz śledczy”;

35) w art. 308 § 2 wyrazy „42 dni” zastępuje się wyrazami „21 dni”;

36) w art. 353 § 1 wyraz „prokuratora” zastępuje się wyrazami „prowadzącego śledztwo albo dochodzenie”;

37) w art. 356 § 1 i w art. 357 wyrazy „sąd lub prokurator” zastępuje się wyrazem „organ”;

38) w art. 477 § 1 wyrazy „lub za pośrednictwem Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazami „lub zleca Milicji Obywatelskiej przeprowadzenie dochodzenia”;

39) w art. 478 § 3 wyrazy „może umorzyć” zastępuje się wyrazem „umarza”;

40) w art. 515 § 2 wyrazy „Po ukończeniu śledztwa” zastępuje się wyrazami „Po sprawdzeniu okoliczności faktycznych.”

Art. 2. Uchyła się art. 11 przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 38, poz. 348) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. § 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 5 oskarżycielem publicznym mogą być organy administracji w granicach zakreszonych przez poszczególne ustawy.”;

2) art. 7, 9, 10 i 11 uchyła się;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. § 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 5 nie jest konieczne:

a) zawiadamianie prokuratora o ujawnionych przestępstwach;

b) wydanie postanowienia o wszczęciu dochodzenia, przedstawieniu zarzutów i o zamknięciu dochodzenia oraz zatwierdzenie postanowienia o umorzeniu dochodzenia przez prokuratora.

§ 2. Akt oskarżenia w tych sprawach zatwierdza prokurator z wyjątkiem spraw, w których akt oskarżenia wnosi oskarżyciel prywatny. Akt oskarżenia może ograniczyć się do oznaczenia osoby oskarżonego i zarzucanego mu czynu.”

Art. 4. 1. Do dnia 1 października 1956 r. śledztwo w sprawach o przestępstwa określone w art. 286 kodeksu karnego prowadzone będzie tylko wówczas, gdy interesy Państwa lub obywateli narażone zostały na znaczną szkodę.

2. W sprawach o przestępstwa przekazane niniejszym dekretem do właściwości sądów wojewódzkich pozostaje właściwy sąd powiatowy, jeżeli przed dniem wejścia w życie dekretu wniesiony został akt oskarżenia do sądu powiatowego.

Art. 5. Organy Milicji Obywatelskiej prowadzą nadal w trybie dochodzenia postępowanie przygotowawcze wszczęte przez nie przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jednolitego tekstu kodeksu postępowania karnego oraz przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów i paragrafów.

Art. 7. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 marca 1956 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki